

Sygn. akt I CNP 42/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie skargi M. G. i W. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Rejonowego w K.

z dnia 14 czerwca 2006 r., wydanego w sprawie
z wniosku M. W.

przy uczestnictwie M. G. i W. G.

o ustanowienie drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2006 r. Sąd Rejonowy w K. uwzględniając wniosek wnioskodawcy M. W. ustanowił służebność drogową przejazdu i przechodu, obciążającą nieruchomość będącą własnością uczestników postępowania M. i W. G.

W związku ze wskazanym postanowieniem Sądu Rejonowego wymienieni uczestnicy postępowania wnieśli o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączony jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.), a ponadto gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski - z wyjątkiem wymienionych wyżej postępowań wпадkowych - obowiązuje w każdym postępowaniu, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Przedmiotowa skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez uczestników postępowania, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Z tego względu Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).